

Dobbeltbekkasin

Gallinago gallinago

Mýrisnípa

Common snipe

Dobbeltbekkasin yngler på Island, Færøerne, De Britiske Øer, og fra Skandinavien mod øst gennem det nordlige Europa og Rusland. På Færøerne, Island, Shetlandsøerne og St. Kilda yngler underarten *G. g. faeroensis*. På Færøerne er dobbeltbekkasin en meget almindelig ynglefugl med 1.500-3.000 ynglepar. Fugle fra nordlige bestande er trækfugle: De skandinaviske og russiske bestande overvintrer primært i Vesteuropa, den islandske bestand på De Britiske Øer, og i mindre omfang Frankrig og Portugal (Petersen 1998, Wernham m.fl. 2002). På Færøerne er dobbeltbekkasin en meget almindelig trækfugl, og den overvintrer fåtaligt på øerne.

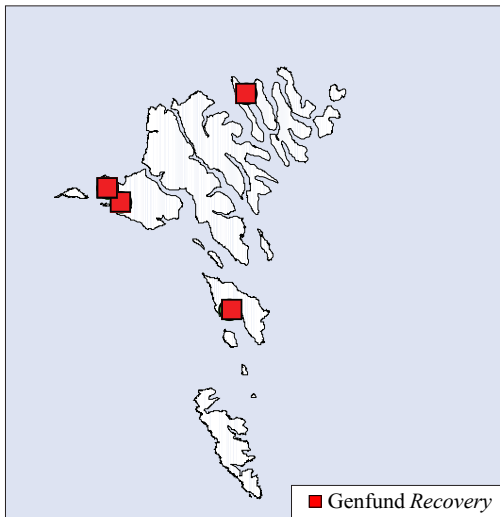

Fig. 1. Samtlige genfund af dobbeltbekkasin ringmærket på Færøerne (n=6). *All recoveries of common snipes ringed in the Faroes (n=6).*

Mærknings- og genmeldingsdata

I alt er 199 dobbeltbekkasiner ringmærket på Færøerne, fordelt på 23 lokaliteter (fig. 2), flest på Mikladalur, Kalsoy (48), Gásadalur, Vágar (45) og Nólsoy (10). 46 fugle er mærket på en ikke nærmere angivet lokalitet. Den første dobbeltbekkasin blev mærket på Færøerne i 1924 (Gásadalur, Vágar) og flest er mærket i årene 1950 (26), 1925 (21) og 1924 (19) (fig. 4). De fleste fugle er mærket i juni-august, med kulmination sidst i juni. Én fugl er mærket i december og én i januar (fig. 3). Blandt aldersbestemte fugle (n=194) er 90% unger, 6% ungfugle (1k) og 4% ældre fugle (2k+).

Fakta Facts

Mærkninger <i>Birds ringed</i>	199
- heraf mærket som unger	
<i>Ringed as chicks</i>	174 (90%)

Genmeldinger *Recoveries*

Antal genmeldinger <i>No. of recoveries</i>	6
- heraf udenfor Færøerne <i>Recovered abroad</i>	0
Antal fugle <i>No. of individuals</i>	6
- heraf mærket som unger <i>Ringed as chicks</i>	4 (67%)
Genmeldingsandel <i>Proportion recovered</i>	3,0%
Mærket i udlandet og genmeldt på Færøerne	
<i>Ringed abroad, recovered in the Faroes</i>	0

Ekstremer *Extremes*

Højeste alder <i>Oldest bird</i>	2 år 11 mdr.
Længste afstand <i>Longest distance</i>	Færøerne <i>Faroes</i> 1 km

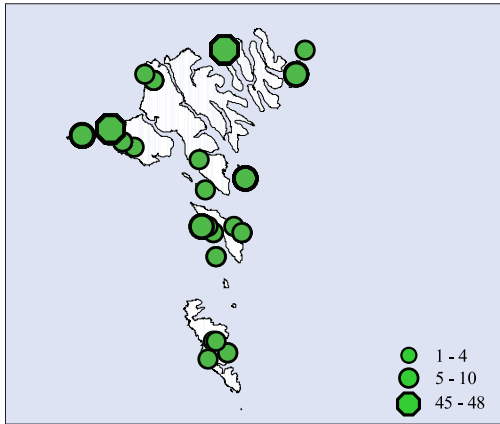

Fig. 2. Mærkningslokaliteter for dobbeltbekkasin ringmærket på Færøerne (n=153). *Ringling sites of common snipes ringed in the Faroes (n=153).*

Med seks genmeldinger er 3% genmeldt. Fire af de genmeldte fugle er mærket ved Gásadalur på Vágur i perioden 1924-27, to som unger og to af uspecificeret alder. Der foreligger ingen genfund på Færøerne af dobbeltbekkasin ringmærket i udlandet.

Træk, overvintring og spredning

Den første genmelding er af en fugl mærket 19. juni 1924 i Gásadalur, hvor kun benet med ringen blev genfundet 25. april 1925 cirka en halv kilometer fra mærkningsstedet. To andre fugle er fundet døde på eller tæt ved mærkningslokaliteten i Gásadalur, den ene mærket 6. juli 1925 og genfundet 9. oktober 1925, den anden mærket 16. juli 1927 og genfundet 14. maj 1928. En unge mærket 29. juni 1924 ved Bø, Vágur blev fundet død på mærkningsstedet 15. juli 1924. Én fugl mærket 23. juni 1950 i Mikladalur, Kalsoy, blev fundet død 20. april 1951 på mærkningslokaliteten. Sjette og nyeste genfund gælder en fugl mærket 12. august 1993 ved Gróthúsvatn, Sandoy, som blev fundet trafikdræbt 20. juli 1996 i Sandur, Sandoy, én kilometer fra mærkningsstedet (fig. 1), mindst 2 år

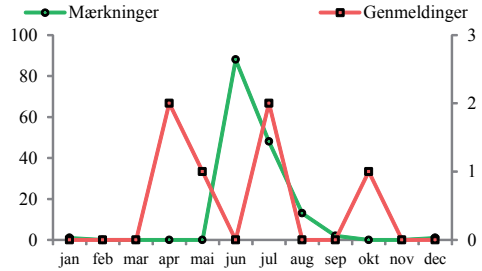

Fig. 3. Mærknings- og genmeldingsmåned for dobbeltbekkasin ringmærket på Færøerne. *Month of ringing (green circles) and recovery (red squares) of common snipes ringed in the Faroes.*

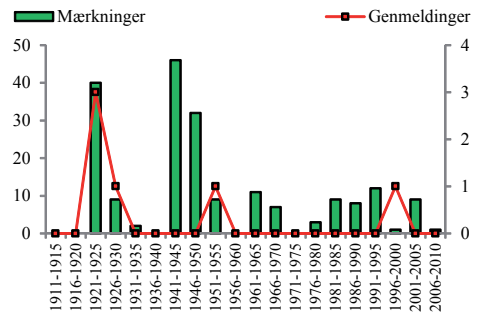

Fig. 4. Mærknings- og genmeldingsår for dobbeltbekkasin ringmærket på Færøerne, i femårsperioder. *Year of ringing (green bars) and recovery (red squares) of common snipes ringed in the Faroes (five-year periods).*

og 11 måneder gammel og dermed den ældste genmeldte fugl.

Det er uvist, hvor den færøske bestand overvintrer, men for en stor del sker det sandsynligvis på De Britiske Øer, ligesom det er tilfældet med de islandske fugle (Petersen 1998). Et mindre antal dobbeltbekkasiner ses dog på Færøerne om vinteren. Trækgæsterne på Færøerne er sandsynligvis fra Island og eventuelt det nordligste Europa. Fugle ringmærket i Norge overvintrer på De Britiske Øer og i Sydvesteuropa (Bakken m.fl. 2003).

English summary

Common snipe is a common breeding bird in the Faroes with 1,500-3,000 pairs. The subspecies G. g. faeroensis is endemic to the Faroes, Iceland, Shetland and St. Kilda. A few common snipes also winter in the Faroes. 199 birds have been ringed, mostly on Mikladalur, Kalsoy (48), Gásadalur, Vágar (45) and Nólsoy (10). Of 193 aged common snipes, 90% were ringed as

chicks, 6% were full-grown birds in their 1st calendar year, and 4% were older. Six common snipes ringed in the Faroes have been recovered, all within 1 km of their ringing site, so it is not known where the Faroese population winters. Presumably it winters in the same areas as the Icelandic birds, i.e. Ireland and Britain.